

РЕШЕНИЕ

№ 2638

гр. София, 20.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10 състав, в публично заседание на 24.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Стоянова

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **4217** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 104, ал. 1 от Закона за държавния служител, вр. чл. 121, ал. 1, т. 3 от Закона за държавния служител.

Образувано е по искова молба от И. С. К. срещу Агенция „Митници“. С уточнение, направено с молба от 12 октомври 2020 г. исковата претенция е определена в размер на 8280 лв. (главница), заедно с лихвата, която се претендира от датата на отмяна на административният акт (23 юли 2020 г.) до окончателното изплащане на дължимата сума. В съдебното заседание от 24 март 2020 г. ищецът е направил изявление за увеличаване на размера на исковата претенция, същата е определена в размер на 11 046 лв., което увеличение на иска е допуснато с определение на съда от съдебното заседание. Следователно исковата претенция е за обезщетение в размер на 11 046 лв. по чл. 104, ал. 1 от Закона за държавния служител в резултат на влязло в сила съдебно решение, с което е отменена като незаконосъобразна заповедта за прекратяване на служебното правоотношение на И. С. К., заедно с дължимата лихва от 23 юли 2020 г. до окончателното изплащане на обезщетението. Претендират се направените по делото разноски.

Ответникът – Агенция „Митници“ - изразява становище за неоснователност на исковата претенция.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото, приема за установени следните обстоятелства по делото.

Със заповед № 4052/28.02.2019 г. на директора на Агенция „Митници“, на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от Закона за държавния служител е прекратено служебното

правоотношение на И. С. К. за заеманата от него длъжност старши юрисконсулт в отдел „Методология и административно сътрудничество“ в дирекция „Акцизна дейност и методология“ в Централното митническо управление на Агенция „Митници“. С влязло в сила решение № 10115/23.07.2020 г., на Върховния административен съд, постановено по адм.д. № 3199/2020 г. е отменена заповед № 4052/28.02.2019 г. на директора на Агенция „Митници“, на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от Закона за държавния служител е прекратено служебното правоотношение на И. С. К. за заеманата от него длъжност старши юрисконсулт в отдел „Методология и административно сътрудничество“ в дирекция „Акцизна дейност и методология“ в Централното митническо управление на Агенция „Митници“. На 06 август 2020 г. И. С. К. е подал заявление да бъде възстановен на заеманата от него длъжност в Агенция „Митници“. Със заповед № 3672/10.08.2020 г. на директора на Агенция „Митници“, И. С. К. е възстановен на длъжността старши юрисконсулт в Агенция „Митници“, отдел „Методология и административно сътрудничество“, дирекция „Акцизи“, Централно митническо управление, като на служителя е определено място на работа на длъжност старши юрисконсулт в Агенция „Митници“, отдел „Правно-нормативна дейност“, дирекция „Правна дейност и обжалване“, Централно митническо управление, с основна месечна заплата 1380 лв.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Съгласно чл. 104, ал. 1 от Закона за държавния служител (редакция към момента на предявяване на иска), когато заповедта за прекратяване на служебното правоотношение бъде отменена от органа по назначаването или от съда, държавният служител има право на обезщетение в размер на основната си заплата, определена към момента на признаването на уволнението за незаконно или на невявяването му да заеме службата, за цялото време, през което не заема държавна служба, но не за повече от 6 месеца. Когато е бил назначен на друга държавна служба с по-ниска заплата или е получавал възнаграждение за друга работа в по-нисък размер, той има право на разликата в заплатите или на разликата между заплатата и възнаграждението, изчислени въз основа на основната заплата, съответно основното възнаграждение. В тази връзка размерът на обезщетението следва да се определи съобразно размера на основната заплата на държавния служител към момента на признаване на уволнението за незаконно или това е основната заплата на служителя към 23.07.2020 г. (датата на решението на Върховния административен съд). Следователно, предпоставката, обуславяща приложимостта на чл. 104, ал. 1 от Закона за държавния служител е наличието на отменена от органа по назначаването или от съда заповед за прекратяване на служебното правоотношение. По делото е установено и това не се оспорва от страните, че със заповед № 4052/28.02.2019 г. на директора на Агенция „Митници“, на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от Закона за държавния служител е прекратено служебното правоотношение на И. С. К. за заеманата от него длъжност старши юрисконсулт в отдел „Методология и административно сътрудничество“ в дирекция „Акцизна дейност и методология“ в Централното митническо управление на Агенция „Митници“. С влязло в сила решение № 10115/23.07.2020 г., на Върховния административен съд, постановено по адм.д. № 3199/2020 г. е отменена заповед № 4052/28.02.2019 г. на директора на Агенция „Митници“, на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от Закона за държавния служител е прекратено служебното правоотношение на И. С. К. за заеманата от него длъжност старши юрисконсулт в отдел „Методология и административно сътрудничество“ в дирекция „Акцизна дейност и методология“ в

Централното митническо управление на Агенция „Митници“.

На 06 август 2020 г. И. С. К. е подал заявление да бъде възстановен на заеманата от него длъжност в Агенция „Митници“. Със заповед № 3672/10.08.2020 г. на директора на Агенция „Митници“, И. С. К. е възстановен на длъжността старши юрисконсулт в Агенция „Митници“, отдел „Методология и административно сътрудничество“, дирекция „Акцизи“, Централно митническо управление, като на служителя е определено място на работа на длъжност старши юрисконсулт в Агенция „Митници“, отдел „Правно-нормативна дейност“, дирекция „Правна дейност и обжалване“, Централно митническо управление, с основна месечна заплата 1380 лв. Следователно е налице условието за приложение на чл. 104, ал. 1 от Закона за държавния служител, а именно отменена от съда заповед за прекратяване на служебно правоотношение и предявеният иск с правно основание чл. 104, ал. 1 от Закона за държавния служител е основателен и следва да бъде уважен.

По отношение на размера на исковата претенция, приложимостта на чл. 104, ал. 1 от Закона за държавния служител предвижда изследване на обстоятелството на размера на основната заплата към точно определен момент, а именно към момента на признаване на уволнението за незаконно или на неявяването му да заеме службата, обстоятелството на определяне на периода на дължимото обезщетение, който не може да бъде по-дълъг от 6 месеца, обстоятелството дали служителят е бил назначен на друга държавна служба, като в случаите, когато е бил назначен на друга държавна служба, ако е с по-ниска заплата или е получавал възнаграждение за друга работа в по-нисък размер, той има право на разликата в заплатите или на разликата между заплатата и възнаграждението, изчислени въз основа на основната заплата, съответно основното възнаграждение. От събраните по делото доказателства се установява, че служебното правоотношение на ищеца е било прекратено на 28 февруари 2019 г., както и обстоятелството, че на 06 август 2020 г. ищецът е постъпил на държавна служба. За този период ищецът не е бил назначен на държавна служба (обстоятелство, което се установява и от представеното по делото заверено копие на служебна книжка), ищецът не е работил и по трудово правоотношение (обстоятелство, което се установява от представеното заверено копие на служебна книжка). В тази връзка съдът определя като неоснователно направеното от процесуалния представител на ответника изявление, че за процесния период не било доказано, че ищецът не е работил по трудово правоотношение. Както се посочи и по-горе в мотивите на това съдебно решение подлежи на изследване обстоятелството относно размера на основната заплата към точно определен момент, а именно към момента на признаване на уволнението за незаконно или на неявяването на държавния служител да заеме службата. Доколкото второто обстоятелство не се е осъществило, релеватния момент е датата на признаване на уволнението за незаконно, а именно 23 юли 2020 г.

Доколкото момента на признаване на уволнението за незаконно е 23 юли 2020 г., следва да се изследва обстоятелството на размера на основната заплата за длъжността към този момент. Не се спори между страните, това е обстоятелство, което се установява от събраните по делото доказателства, че длъжността, заемана от ищеца, вече не съществува към момента на признаване на уволнението за незаконно. От събраните по делото доказателства се установява, че И. С. К. е заемал длъжността старши юрисконсулт в Агенция «Митници», Централно митническо управление, дирекция «Акцизи», отдел «Методология и административно сътрудничество» с ранг 3 младши. По Класификатора на длъжностите в администрацията, длъжността

съответства на длъжностно ниво 8, експертно ниво 4, минимален ранг 4, минимален професионален опит 3 години, минимална образователна степен магистър, вид на правоотношението служебно. От представената като доказателство по спора заповед № 2871/01.03.2017 г., издадена от директора на Агенция «Митници» се установява, че на И. С. К. е било определено ниво на основната месечна заплата 19, степен на основната месечна заплата 2. От представената като доказателство по спора служебна книжка на ищеца се установява, че няма прекъсване на прослуженото време на ищеца в Агенция «Митници», считано от 24.08.2012 г. до 06.08.2020 г., като времето през което е било прекратено незаконосъобразно служебното правоотношение на ищеца, също се зачита заслужобен стаж. За това време прослуженото време на служителя е 7 години, 11 месеца, 0 дни, а от датата 24 август 2012 г. до 06 август 2020 г., когато служителят се е явил в Агенция «Митници», за да заеме длъжността, от която е било прекратено служебното му правоотношение е 7 години, 11 месеца и 10 дни. Съгласно чл. 3, ал. 2 от Наредбата за заплатите на служителите в държавната администрация основната месечна заплата се определя по нива и степени съгласно приложение № 1, като се отчита нивото на заеманата длъжност, квалификацията и професионалният опит, освен ако друго не е определено в специален закон.

Съгласно чл. 3, ал. 3 от наредбата нивата на основните месечни заплати се определят въз основа на длъжностните нива в Класификатора на длъжностите в администрацията. Съгласно чл. 3, ал. 4 от наредбата (редакция към 2018 г.) всяко ниво на основните месечни заплати за длъжност включва шест степени, всяка от които има минимален и максимален размер на основната месечна заплата на служителите, заемщи длъжности в съответното ниво. Съгласно чл. 67, ал. 4 от Закона за държавния служител органът по назначаването определя индивидуалния размер на основната заплата на държавния служител, като отчита нивото на заеманата длъжност, квалификацията и професионалният опит. В приложение № 1 към чл. 3, ал. 2 от Наредбата за заплатите на служителите в държавната администрация (таблица за минималните и максималните размери на основните месечни заплати по нива и степени), за длъжностно ниво по класификатора на длъжностите в администрацията 8 и експертно ниво 4, каквото е нивото на ищеца, са определени следните основни месечни нива и степени на месечни заплати, като средното ниво на месечна заплата съгласно минимална и максимална заплата по наредбата за степен 1 е 1250 лв., за ниво 2 е 1575 лв., за ниво 3 е 1810 лв. От събраните по делото доказателства се установява, че със заповед № 3672 от 10.08.2020 г., считано от 06.08.2020 г. И. С. К. е бил възстановен на длъжност старши юрисконсулт в Агенция „Митници“, Централно митническо управление, дирекция „Акцизи“, отдел „Методология и административно сътрудничество“, определен е ранг 3 младши, място на изпълнение на длъжността отдел „Правно-нормативна дейност“, дирекция „Правна дейност и обслужване“, длъжностно ниво 8, експертно ниво 4, ниво на заплата 19, степен на основна заплата 3, основна месечна заплата 1380 лв., като заплатата е определена в рамките на наредбата, под средното ниво за степен 3. От представеното като доказателство по спора длъжностно разписание на Централно митническо управление, в сила от 20.07.2020 г., както и от длъжностното разписание на Централното митническо управление, в сила от 03.08.2020 г., както и към момента на възстановяване на държавния служител – 06.08.2020 г., длъжността старши юрисконсулт в дирекция „Акцизи“ не съществува, като в длъжностното разписание на Централното митническо управление не съществува дирекция „Акцизи“.

При съобразяване на това обстоятелство, тази съдебна инстанция приема, че следва да реши спора относно размера на дължимото обезщетение, като направи анализ и съобрази размера на основната заплата за длъжността старши юриконсулт в Централното митническо управление. Поради това настоящият съдебен състав възприема разрешението дадено с [решение № 7951 от 11.06.2014 г. по адм. д. № 15588/2013 г.](#) по описа на ВАС, пето отд. и [решение № 8554/11.07.2016 г. по адм. д. № 258/2016 г.](#) по описа на ВАС, пето отд., основната заплата в настоящия случай да бъде определена като средна стойност между минимума и максимума на основните месечни заплати за съответното длъжностно и експертно ниво. От поименното разписание на длъжностите в Централното митническо управление към 24.07.2020 г. и към 17.08.2020 г., длъжност старши юриконсулт съществува в дирекции от общата и специализираната администрация. В общата администрация – в дирекция „Финанси, управление на собствеността и обществени поръчки, отдел „Обществени поръчки“ – 2 броя, от които 1 брой степен 3 и 1 брой степен 2 (към 24.07.2020 г.), 1 брой степен 3 със заплата 1570 лв. и 1 брой степен 2 със заплата 1790 лв. (към 17.08.2020 г.), в дирекция „Правна дейност и обслужване“, отдел „Обслужване“ – 3 броя, от които 1 брой степен 3 със заплата 1476 лв., 1 брой степен 3 със заплата 1628 лв., 1 брой степен 2 със заплата 1675 лв. (към 24.07.2020 г.), 1 брой степен 3 със заплата 1771 лв., 1 брой степен 3 със заплата 1628 лв., 1 брой със степен 2 със заплата 1675 лв. (към 17.08.2020 г.). В специализираната администрация – главна дирекция „Митническо разузнаване и разследване“, отдел „Административно наказателна дейност и разследващи органи - 6 броя към 24.07.2020 г. и 5 броя към 17.08.2020 г., от които 1 брой степен 2 със заплата 1749 лв., 1 брой степен 1 със заплата 1367 лв., 1 брой степен 2 със заплата 2113 лв., 1 брой степен 1 със заплата 1744 лв., 1 брой степен 2 със заплата 1822 лв., 1 брой вакантна (към 24.07.2020 г.), 1 брой степен 2 със заплата 1749 лв., 1 брой степен 1 със заплата 1367 лв., 1 брой степен 2 със заплата 2113 лв., 1 брой степен 2 със заплата 1822 лв., 1 брой вакантна, в отдел „Митническо разузнаване и разследване Югозападна“ – 7 броя, от които 1 брой степен 3 със заплата 2162 лв.,

1 брой степен 1 със заплата 1553 лв., 1 брой степен 1 със заплата 1318 лв., 1 брой степен 1 със заплата 1568 лв., 1 брой степен 1 със заплата 1580 лв., 1 брой степен 1 със заплата 1439 лв. (към 24.07.2020 г.), 1 брой степен 3 със заплата 2162 лв., 1 брой степен 1 със заплата 1553 лв., 1 брой степен 1 със заплата 1318 лв., 1 брой степен 1 със заплата 1568 лв., 1 брой степен 1 със заплата 1580 лв., 1 брой степен 1 със заплата 1439 лв., 1 брой степен 2 със заплата 1810 лв. (към 17.08.2020 г.), отдел „Митническо разузнаване и разследване Д.“ – 3 броя, от които 1 брой степен 3 със заплата 1344 лв., 1 брой степен 3 със заплата 1573 лв., 1 брой степен 3 със заплата 1293 лв. (към 24.07.2020 г.), 1 брой степен 3 със заплата 1341 лв., 1 брой степен 3 със заплата 1573 лв., 1 брой степен 3 със заплата 1293 лв. (към 17.08.2020 г.), отдел „Митническо разузнаване и разследване северна морска“ – 1 брой, от които 1 брой вакантна (към 24.07.2020 г.), 1 брой вакантна (към 17.08.2020 г.), отдел „Митническо разузнаване и разследване Ю. морска“ – 2 броя, от които 1 брой степен 2 със заплата 1370 лв., 1 брой степен 2 със заплата 2151 лв. (към 24.07.2020 г.), 1 брой степен 2 със заплата 1370 лв., 1 брой степен 2 със заплата 2151 лв. (към 17.08.2020 г.), отдел „Митническо разузнаване и разследване Тракийски“ – 1 брой, от които 1 брой вакантна към 24.07.2020 г. и 1 брой вакантна към 17.08.2020 г. Следователно към 24 юли 2020 г. в посочените дирекции на Централното митническо управление има 25 щатни бройки за длъжността старши юриконсулт, от които 5 в общата администрация и 20 в

специализираната администрация.

Съгласно поименните щатни разписания на длъжностите в Централното митническо управление към 24.07.2020 г. и към 17.08.2020 г. и съобразно представената справка от дирекция „Човешки ресурси“ в Централното митническо управление за средните нива на индивидуална работна заплата за главна дирекция „Митническо разузнаване и разследване“ за длъжността старши юрисконсулт в Централното митническо управление, са определени следните индивидуални месечни основни възнаграждения по дирекции и по степени на основна месечна работна заплата, както следва: за дирекция „Финанси, управление на собствеността и обществени поръчки – към 23.07.2020 г. за 2 степен средно 1790 лв., за 3 степен средно 1570 лв., или средно 1680 лв., към 06.08.2020 г. 2 степен 1790 лв., за 3 степен 1570 лв., или средно 1680 лв., за дирекция „Правна дейност и обслужване“, отдел „Обслужване“ – към 23.07.2020 г. за 2 степен 1675 лв., за 3 степен – 1552 лв., или средно 1593 лв., към 06.08.2020 г. за 2 степен – 1675 лв., за 3 степен 1699, 50 лв., или средно 1691, 33 лв., за главна дирекция „Митническо разузнаване и разследване“, отдел „Административно наказателна дейност и разследващи органи“ – към 23.07.2020 г. 1 степен 1509, 86 лв., 2 степен 1841 лв., 3 степен 1593 лв., или средно 1634, 13 лв., към 06.08.2020 г. – 1 степен 1587 лв., 2 степен 1878 лв., 3 степен 1666, 33 лв., или средно 1727, 20 лв. Следователно, общо за Централното митническо управление, за 1 степен средното месечно възнаграждение е 1509, 86 лв., за 2 степен 1810 г., за 3 степен 1578 лв. (към дата 23.07.2020 г.), за 1 степен 1587 лв., за 2 степен 1841 лв., за 3 степен 1662, 05 лв. (към дата 06.08.2020 г.). От събраните по делото доказателства се установява, че със заповед № 3672 от 10.08.2020 г. на директора на Агенция „Митници“, считано от 06.08.2020 г., И. С. К. е бил възстановен на длъжност старши юрисконсулт, длъжностно ниво 8, експертно ниво 4, ниво на заплата 19, степен на основна заплата 3, с основна месечна заплата 1380 лв. В представените по делото писмени бележки от процесуалния представител на ответника се съдържа изявление за допусната техническа грешка в заповедта от 10.08.2020 г. на директора на Агенция „Митници“, с която ищецът е бил възстановен на длъжност, като погрешно била изписана степен 3 вместо степен 1.

Всъщност техническа грешка вероятно действително съществува, но тя би се изразила в това, че определената степен би трябвало да съответства на тази, която ищецът е имал преди прекратяването на служебното му правоотношение, която е степен 2. Както се посочи по-горе, в мотивите на това съдебно решение, съгласно чл. 3, ал. 2 от Наредбата за заплатите на служителите в държавната администрация основната месечна заплата се определя по нива и степени съгласно приложение № 1, като се отчита нивото на заеманата длъжност, квалификацията и професионалният опит, освен ако друго не е определено в специален закон. Съгласно чл. 3, ал. 3 от наредбата нивата на основните месечни заплати се определят въз основа на длъжностните нива в

Класификатора на длъжностите в администрацията. Съгласно чл. 3, ал. 4 от наредбата (редакция към 2018 г.) всяко ниво на основните месечни заплати за длъжност включва шест степени, всяка от които има минимален и максимален размер на основната месечна заплата на служителите, заемащи длъжности в съответното ниво. Доколкото при определяне на размера на основната месечна заплата се съобразява и степента, доколкото към момента на признаване на уволнението за незаконно, заеманата от ищеца длъжност към момента на признаване на уволнението за незаконно не съществува, то следва да се съобрази обстоятелството, че преди прекратяването на служебното правоотношение, ищецът е имал определена 2 степен. От събраните по делото доказателства се установява, че при преназначаването на служителя на длъжността, която е заемал към момента на прекратяване на служебното правоотношение, е определена степен на основната месечна заплата – 2 (съобразно заповед № 2871 от 1 март 2017 г.), в заповедта за възстановяване на служителя е определена 3 степен на основната месечна заплата. Професионалният опит на служителя е 7 години и 11 месеца, като както правилно посочва в заключението си определеното по спора вещо лице, служителят притежава професионален опит, надвишаващ минималния за заемане на длъжността, който е 3 години, съответно отговаря на степен 2 на основната месечна заплата за длъжността старши юриконсулт, длъжностно ниво 8, експертно ниво 4 в Централното митническо управление.

Действително, строго конкретната приложимост на нормата на чл. 9, ал. 1 от Наредбата за заплатите на служителите в държавната администрация, е ограничена до служителите, които постъпват за първи път в съответната административна структура, като имат професионален опит, надвишаващ минималния за длъжността. В процесния случай, обаче към момента на прекратяване на служебното правоотношение на служителя е била определена степен 2, към момента на признаване на уволнението за незаконно длъжността вече не съществува, поради което би следвало да намери приложение нормата на чл. 9, ал. 1 от Наредбата за заплатите на служителите в държавната администрация. Тази съдебна инстанция съобразява обстоятелството, че съгласно чл. 104, ал. 1 от Закона за държавния служител, когато заповедта за прекратяване на служебното правоотношение бъде отменена от органа по назначаването или от съда, държавният служител има право на обезщетение в размер на основната си заплата, определена към момента на признаването на уволнението за незаконно или на невявяването му да заеме службата, за цялото време през което не заема държавна служба, но не повече от 6 месеца. Размерът на обезщетението следва да бъде определен към момента на признаване на уволнението за незаконно, който момент процесния случай е 23 юли 2020 г., доколкото в процесния случай не е налице обстоятелството на невявяване на служителя да заеме службата. Като релевантен момент за датата на определяне на размера на дължимото обезщетение не би могъл да се определи момента на издаване на заповедта за възстановяване на държавния служител на държавна

служба, доколкото такъв момент не подлежи на съобразяване според нормата на чл. 104, ал. 1 от Закона за държавния служител.

При така установените обстоятелства, съдът съобразява изготвеното от вещото лице заключение по отношение на определяне на размера на дължимото обезщетение към 23 юли 2020 г., от което се установява, че средното ниво на индивидуалната работна заплата за длъжността старши юрисконсулт за степен 2 за всички длъжности старши юрисконсулт от Централното митническо управление е 1810 лв. месечно, от което следва, че 6-месечния общ размер на обезщетението по чл. 104 от Закона за държавния служител към 23.07.2020 г. е 10 860 лв.

Действително, от събраните по делото доказателства се установява, че със заповед № 6973 от 10.04.2019 г. на директора на Агенция „Митници“, на основание чл. 106, ал. 2 от Закона за държавния служител, е разпоредено на И. С. К. да бъде изплатено обезщетение за времето, през което е останал без работа – 1 месец от 28.02.2019 г. до 28.03.2019 г., същото е в размер на една месечна основна заплата, като от представения фиш № 1 от м. април 2019 г. се установява, че на И. С. К. е изплатено обезщетение в размер на 1315 лв. От събраните по делото доказателства се установява, че със заповед № 7064 от 09.05.2019 г. на директора на Агенция „Митници“, на основание чл. 106, ал. 2 от Закона за държавния служител, е разпоредено на И. С. К. да бъде изплатено обезщетение за времето, през което е останал без работа – 1 месец от 28.03.2019 г. до 28.04.2019 г., същото е в размер на една месечна основна заплата, като от представения фиш № 1 от м. май 2019 г. се установява, че на И. С. К. е изплатено обезщетение в размер на 1315 лв. В отговора на исковата молба, ответникът по спора е заявил изрично тези обстоятелства, като е посочил, че за периода от 18.02.2019 г. до 28.04.2019 г. И. С. К. е получил обезщетение за оставане без работа, като двете обезщетения – това по чл. 104, ал. 1 от Закона за държавния служител и това по чл. 106, ал. 2 от Закона за държавния служител не могат да се претендират кумулативно, а само алтернативно. Това възражение на ответника по спора е основателно. Член 106, ал. 2 от Закона за държавния служител регламентира право на обезщетение на държавния служител, чието правоотношение е прекратено на основание чл. 106, ал. 1, т. 1 и т. 2 от закона поради оставането му без работа, но не за повече от две месеца. Целта на обезщетението е да се замести загубеното поради прекратяване на правоотношението възнаграждение като се даде възможност на служителя да намери нова работа. Обезщетението по чл. 104, ал. 1 от Закона за държавния служител е напълно идентично – замества липсващата заплата за цялото време, през което служителят не е заемал държавна служба, но за не повече от 6 месеца. Релевантното в двата случая е, че двете обезщетения обезщетяват едни и същи вреди от оставането на служителя без работа.

Именно това определя, че двете обезщетения не могат да се претендират кумулативно, а само алтернативно. В случай, че служебното правоотношение остане прекратено се дължи обезщетение по чл. 106, ал. 2 от Закона за

държавния служител за оставане на служителя без работа за времето от два месеца след уволнението. В конкретния случай прекратяването на служебното правоотношение е отменено с оглед на което претенцията за заплащане на обезщетение по чл. 104, ал. 1 от Закона за държавния служител е основателна и следва да бъде уважена в посочения по-горе размер. От страна на процесуалния представител на ответника, обаче не е направено възражение за прихващане за полученото от държавния служител обезщетение по чл. 106, ал. 2 от Закона за държавния служител в размер на лв. Възражението за прихващане е средство за процесуална защита на ответника срещу предявения иск, чрез което той предявява свои права срещу ищеца. По аргумент от чл. 298, ал. 4 и чл. 371 от ГПК за упражняване на процесуалното право на прихващане не е необходимо предявяване на насрещен иск. Съгласно чл. 103, ал. 1 от Закона за задълженията и договорите прихващане се извършва между насрещни парични задължения или задължения за еднородни и заместими вещи, ако вземанията са изискуеми и ликвидни. Специфичното при упражняване на процесуалното право на прихващане е, че вземането следва да е определено по размер (ликвидно), но не е необходимо да е настъпил падеж (изискуемо). Когато са налице условията за прихващане погасяването на двете насрещни вземания до размера на по-малкото от тях настъпва автоматично съгласно чл. 104, ал. 2 от Закона за задълженията и договорите и съдът е длъжен да вземе предвид осъществяването на прихващане. По изложените съображения предвид липсата на направено от ответника възражение за прихващане със сумата на изплатеното обезщетение по чл. 106, ал. 2 от Закона за държавния служител, прихващане не може да бъде направено за сумата от 2630 лв.

С оглед на направените изводи предявеният иск следва да бъде уважен в размер на 10 860 лв., като следва да бъде отхвърлен за разликата до 11046 лв.

По отношение на законните лихви върху обезщетението, на основание [чл. 86 от Закона за задълженията и договорите](#) и съгласно т. 4 от [Тълкувателно решение № 3/22.04.2005 г. на ВКС, по т. гр. д. № 3/2004 г.](#), ОСГК, е прието да бъдат начислявани, считано от момента на влизане на в сила на решението, с което се отменя незаконният административен акт, в случая 23.07.2020 г.

От страна на процесуалния представител на ищеца е направено искане за присъждане на разноски, представляващи възнаграждение за адвокат в размер на 1000 лв., внесен депозит за вещо лице в размер на 376, 85 лв. при съобразяване на уважената част от исковата претенция. Искане за присъждане на разноски е направено от ответника по спора, в размер на 200 лв., на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК. При съобразяване на частичното уважаване на исковата претенция, на ищеца следва да бъдат присъдени разноските, представляващи депозит за вещо лице и възнаграждение за адвокат съобразно уважената част на исковата претенция общо в размер на 1341, 52 лв. На ответника следва да бъде присъдено възнаграждение за юрисконсулт в размер на 100 лв., при съобразяване на чл. 78, ал. 8 от ГПК, съгласно който в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда обезщетение в размер,

определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Съгласно чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет, по предложение на НБПП. Съгласно чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, по административни дела възнаграждението за една инстанция е от 100 до 200 лв.

Като взе предвид направените фактически и прави изводи, съдът

РЕШИ

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на И. С. К. сумата в размер на 10 860 лв., представляваща обезщетение за цялото време, през което И. С. К. не е заемал държавна служба в резултат на отмяната от съда на заповед № 4052/28.02.2019 г. на директора на Агенция „Митници“, на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от Закона за държавния служител е прекратено служебното правоотношение на И. С. К. за заеманата от него длъжност старши юрисконсулт в отдел „Методология и административно сътрудничество“ в дирекция „Акцизна дейност и методология“ в Централното митническо управление на Агенция „Митници“, заедно със законната лихва, считано от 23 юли 2020 г. до окончателното изплащане на обезщетението, като отхвърля предявения иска за разликата до 11046 лв.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати в полза на И. С. К. разноските в съдебното производство в размер на 1341, 52 лв.

ОСЪЖДА И. С. К. да заплати в полза на Агенция „Митници“ възнаграждение за юрисконсулт в размер на 100 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд, с връчване на преписи за страните по чл. 138 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ